

BAJAI HIRLAP

Politikai lap.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Szerkesztőség: Türr István-utca 11. — Telefon-szám: 28.
Kiadóhivatal: Kollár A. könyvkereskedése, hol az előfizetések
és hirdetések felvételnek.

Felölös szerkesztő:

Dr. Lemberger Ármán.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 kor., félévre 5 kor., negyedévre
2 kor. 50 fill. — Egyes szám ára 20 fillér.
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Invitálják a szabadelvűpártot.

Egyik koalíciós főorganum nemzeti-szinű hasábjairól való ez a kis félhivatalos kommuniké:

Az általános választójog kérdésében a mostani nehéz politikai helyzetben fölmerült a kérdés, hogy nem volna-e célszerű, ha a Nemzeti Társaskörbe olvadt szabadelvűpárt fölemelné tiltakozó szavát. Hogy pedig ezt tehesse, megint politikai körré kellene alakulnia. A kör tagjainak egyik része már elérkezettnek látja az időt arra, hogy párttá párttá, vagy pár hónap múlva. Hogy melyik irányzat kerekedik felül, azt ez idő szerint meg nem lehet tudni, de annyit mondhatunk, hogy a kisebbség minden körülmények között aláveti magát a többség akaratának. Gróf Tisza István február 4-én Budapestre érkezett s a következő napok valamelyikén aztán diltörje jut a kérdés.

Hát mi jobban ismerjük a viszonyokat és minden beavatott hely híján is megvinn a biztos tájékozottságunk és határozottan mondhatjuk, hogy a politikai akcióba való lépés idejét a szabadelvűpárt tájkán meg egyáltalán el nem

határozták. És ennek megvan az oka és a magyarázata.

A koalíciós kormány javacselekvésében ugyanazt teszi, amit a volt szabadelvűpárt cselekedni akart, ám a nem javacselekedeteivel aztán olyat követ el, amire a legalikusabb szabadelvűpárti kormányfőúru sem akart gondolni és nem mert volna vállalkozni.

A katonai kérdésekben, ha nem is sok, mégis csak megvolt a szabadelvűpártnak annyi vivmánya, amennyi a kilences bizottság javaslatában benne volt. És ma a magyar hadsereget követelő honnemtő hősök erről is lemondtak. Ime a deficit az egyik lapon A szabadelvűpártnak megvolt a kiegyezése, amelynél a koalíció sokkal rosszabbat kötött, — ime a második deficit. Kvótá-emelésről szó sem lehetett a szabadelvűpárt idején és ime a koalíció létrehozta a lehetetlennek látszót, — egy évtized folyamán kétszer emelte a kvótát. Ime a harmadik deficit. A koalíció ideje előtt nem volt, vagy legalább aludott a nemzetiségi kérdés, — a koalíció lángra gyújtotta, hogy a füstje bekormozza egész Európát. Ellenben a szabadelvűpárt a Berzeviczy-féle javaslatban a magyar nyelv kötelező tanítását terjesztette be, holott az Apponyi-féle törvény a nemzeti önértetet és magyar

becsületet szánalmasan elcseséri a reakcióért. A szabadelvűpárt idejében nem volt horvát kérdés. Szó sincs róla, senki sem állítja magát, hogy a horvátoknak irántunk való szeretete valami nagyon lángoló lett volna, de azért a horvát ügy mégis rendben volt. A koalíció aztán vakarózni kezdett és az enklormével olyan mérges kelevényt vakart össze, hogy abból forradás híján kigyógyulni nem is lehet, de ebbe a forradásba is a magyar állam és magyarság presztizse pusztul belé. Ugy-e itt a negyedik, ötödik, hatodik deficit és lehetne még eme sorozatot folytatni, ha olyan keserű nem volna.

Ilyen körülmények közt, igazán bajos a művelt emberek szótárában olyan jelzöt találni, mely kellőleg jellemezné azt az eljárást, hogy épp a nemzeti élet minden megnyilvánulása terén deficiteket teremő emberek feketítik be hazárlókul azokat, akiknek dusabb hagyatékát megdézsmálták.

Igy nem lehet és nem szabad azokat a férfiakat a politikai közreműködésre megszerezni. Pedig ma már a koalíció berkeiben is jól tudják, hogy szükségük van a szabadelvűpárt vezérérfiaira, szükségük van rájuk a saját maguk érdekében — csak a segítségükkel állandósíthatják a kormányukat, csakis ők lehet-

TÁRCA.

On revient toujours...

— A »Bajai Hirlap« eredeti tárcája. —

Itta: V. Szűcs Irén.

A hegy tetején egy férfi állt és figyelmesen nézett le a völgybe egy közeledő kocsi felé. A kocsis alig használta az ostort s a lovak lassan, lépésben haladtak, mintha beteg vinének. A puha, zöldposztos ülésen egy halvány szőke leány ült; kezében nagy rózsacsokrot tartott. A kocsi egy piros tetejű, sűrke-oszlop villa előtt állt meg. A leány lezállott és fólhaladt a lépcsőkön. A távolság miatt a férfi nem vehette ki a lépcsőfokokat s úgy tűnt föl neki, mintha a leány alakja szállna, lebege, míg aztán bezáródott mögötte a ritásos kapu.

A mocsarak fölött vadludak repültek el hangos gágogással s a villa felé tartottak. A férfi fólshajított s tekintetével követte a vizimadarakat.

— Könnyű nektek. Volnának csak nekem szárnyaim, most átörpülhetnék a kis piros tetejű villába, Tildához.

A távoli fák fénytelen kődbe borultak, a nap réz lement, a férfi lábni kezdett és beburokolódzott nagy művész-gallériába.

Nagyszerű szeptembervégi alkony volt. A sárguló harasztok tövében itt-ott még egész csoport őszi virág nyíltok. A férfi nagyon szerette a késői virágokat de most ezeket se látta meg. Lassan, lehajtott fejjel haladt tovább művész pályája kezdetére és Galánfy Tildára gondolva.

Galánfy Tilda a kertben sétálgatott. A kis villában alaposan föl volt minden forgatva; a kis kerti székeket, asztalokat, szobrocskákat, fölvtették a padlásra, a butorokra rátették a vászonhuzatokat, az ablakokat jól elzárták, s az előszobában hosszú, fehér angol börtöndök sorakoztak egymás mellett utra készen.

A kert közepén suhogott, beszélgetett egy nagy díofa, alatta kis pad állott. Oda tartott Galánfy Tilda. Fehér napernyőjével vonalakat írt a puha homokba s alig vette észre, amint valaki megállt előtte.

Ugyanaz a férfi volt ki az előbbi nap délutánján a hegytetőről nézte Tilda kocsiját.

A leány föltekintett. Nem ismerte meg az előtte álló férfit, de megérezte, hogy régi ismerős áll előtte a multból, s figyelmesen vizsgálta az arcát.

— Lendvai Endre vagyok — mondta a férfi, kis zavarral küzdve. Láthatólag fájt neki, hogy a leány nem ismerte meg.

— Ah — szölt Tilda — mama és fivérem

nagyon fognak örülni. Hangja semmi örömet sem fejezett ki, inkább csak udvarias volt. A férfi, ki művészember volt, s tudott olvasni a hangok skálájából, azonnal észrevette ezt.

— Én magához jöttem kis Tilda, kedves mamájával és fivéreivel később is beszélhetek — mondta kedvetlenül a férfi.

A leány most először mosolyodott el a beszélgetés alatt. — Kis Tilda? ismételte a Lendvai szavait — tudja, mikor szólított így engem utoljára? Tíz év előtt . . . mikor tizenhat éves voltam. Mondott egyebet is. Akkor még maga szegény fiu volt, mindenféle művészi hajlamokkal. Az én apám neveltette, nálunk lakott; a fivéreimmel tanult s épen olyan előnyökben részesült, mint azok, s én harmadik fivéreimnek tekintettem. De magát jobban megértettem, mint őket, kik túlságosan élénkek voltak, s gyakran mulattak az én beteg félénkségemen. Egy este arról beszéltek szüleim, hogy maga külföldre megy s talán soha se jön vissza hozzánk. Megrémltem. Addig sohse jutott eszembe, hogy maga egyszer el fogja hagyni házukat s úgy éreztem, nem tudok tovább élni, ha maga nem lesz többet mellettem. Vacsora után bementem anyám szobájába és heves zokogással beszéltem el neki, mennyire fáj nekem a válás és hogy én senkihez sem megyek férjhez, ha nem lehetek a maga felesége. Mamám más-

nek a korona teljes bizalmának a viszszerzői, csakis ők lehetnek a bizalom újraépítésében a közbenjárók a koalíció és a korona közt. A koalíciónak kormányon maradásáért érdekeltek van hát a Nemzeti Társaskör vezérférfiaira szükség.

De így nem lehet őket megnyerni. Mert mit tehetnek ők? Csináljanak ellenzék, hogy ezáltal a koalíció még nagyobb engedmények adására késztessék? — Ez az országnak még mélyebb rontása lenne. Vagy segítsék ezen az uton a kormánynak és a maguk erejével adjanak a koalíciónak még nagyobb súlyt, hogy annál erősebbek legyenek az országrontó politikára?

Aki a hazafiságot becsületesen értelmezi, annak lehetetlen mind a kettő. Csak békés és becsületes együttműködés lehet és üdvös, mert csak ebben az esetben lehetnek azok emezeknek a közbenjárói, bizalomépítői, megerősítői. Béc ellen a koronánál.

De ehhez nem elég még a pszichológus, üldözés megszüntetése sem, — ehhez becsületes, őszinte bevallása kell az igazságnak. Apponynak nem elég elmondani, hogy újra meg kell csinálni a november tizenhétet, hanem rehabilitálni kell az elsőt. Mi nem rehabilitáljuk, de mi meg sem akarjuk csinálni újra, de aki újrán akarja, annak az elsőt is meg kell éljeznie.

A koalíciónak becsületesen így kell szólni: Nem csinálhatunk más, jobb politikát mi sem, mint a szabadelvűpárt, eddig csak rosszabbat csináltunk, mert üldözésre vettük azokat, akiknek segítségével jobbat csinálhattunk volna. Üssük helyre a hibát, fogjunk kezét.

Csak ez a becsületes beszéd és csak a becsületes beszéd okos beszéd. Ebbe a tályogos koalíciós testbe csak ez a transfúzió önthet egészséges vért.

nap finoman tudtára adta magának, hogy az én tudolékony szívemet, fájdalmasan érintette a távozása, és biztosította, hogy tőlünk távol is mindig, mint harmadik fiára fog gondolni.

Anyám hangja, könnyes szeméi nagyon is elárulták, hogy tulajdonképpen rám gondol, az én szenvedésem fájt neki.

Aztán sokáig nem történt semmi; maga hallgat rosszkedvű volt.

Egy esős délután sokan keresték fel a barátaim közül. Apa a fivéréimmel vadászaton volt, s anyámat egy leánykori barátja látogatta meg. Épen jó alkalom arra, hogy én a könyvtárból egy divatos francia regényt csempézhessék ki.

A könyvtár-szoba szomszédos volt a magáéval; a könyvet kiválasztva, éppen távozni akartam, mikor a maga hangját hallottam meg a mellékszobából. Rólam beszélt... És mit!

A leány halvány arcán két nagy köncsepp gördült végig az emlékezősén.

Nem tudom, melyik barátjával beszélt, s mit felelt az magának, én csak a maga hangjára emlékeztem. Azt mondta:

— Most vagyok a pályám kezdetén; az öreg Galánfi anyai jóindulatot mutatott irántam, hogy nem sejtettem, milyen halót szöttek-fontak ezek itt én köröttem... Azt a sápadt, halálarcú leányt vegyem feleségül, halából? Nem, inkább mindenről lemondok, s holnap megszököm innen.

— Gondolhatja, mit éreztem. Én, ki jólétben

Jinnen-onnan.

— Megvan a bajai téli kikötő. — A köz-kórház körül — Színészet és színház —

Megvan a téli kikötő. Pirkad, hajnalodik. A sűrű, szürke ködfátyolon áttört már a nap tüzkörnyegje és fénylő aransugaraival verőfényes derűt árasztott ami szegény, sokat szenvedett városunkra. Így hirdeti legalább egy laptársunk, és büszkén, férfias, öntudatos hődellettel nyújtja át az elismerés és a hála palmaágát a függetlenségi pártnak. A függetlenségi pártnak, amelynek kizárólagos érdeme, hogy a téli kikötő létesül, hogy a nemzeti kormány jóindulata kegye ránk mosolyog.

Habeat sibi! Mi is örülünk az örvendezőkkel. Artatlan glosszáink nem akarnak ünneprontást tenni. Nem akarunk disszonans hangot vegyíteni az öröm himnuszába. Csak sokalljuk a magaslatló hangokat, mert nincs rá igazi ok. Majd ha a törvényszéki palotát és az állandó színházat emelik és a pótdátó leszállítják, a szükséges elemi iskolát, óvodát és felsőbb leányiskolát építik, a város gazdálkodását jobbá teszik, akkor mi is igaz lelkesedéssel és hálás elismeréssel nyújtjuk majd azt a bizonyos palmaágát a függetlenségi pártnak.

* * *

A kórház körül megint bajok vannak. Hiányos a felszerelés, szűk az elmeosztály. A felszerelés pótlására és az elmeosztály kibővítésére negyvenezer koronát kér a köz-kórház.

Sok pénz, sok főleg ami viszonyaink közt. Elvünk ugyan, hogy közhasznú közegészségügyi és kulturális célokra semmi pénz se sok, semmi áldozat sem drága, ebben az esetben mégis aggodalmaskodunk.

Köz-kórházunkat csak néhány év előtt teremtették meg óriási költséggel. Olyan hatalmas és drága intézményt létesítettünk, mely nem állt arányban ami szükségleteinkkel és anyagi erőnkkel. És ime, most ismét áldozatot követel tőlünk ez az intézmény. Szívesen hoznánk, csak lenne miből. De nincs. Égetően szükség-

ges, elsőrendű szükségletekre sem jut, hogy jutna erre? A nélkülözhetetlenre kell lenni, de nem költsézhétünk oly dolgokra ami nagy szegénységünkben, melyek a nagyobb kényelmet és a berendezés tökéletességét célozzák.

Ezzel várunk kell.

* * *

Gróf Apponyi Albert rendeletet bocsátott ki a vidéki színészet felügyelőjéhez. Ebben a rendeletében hangzatosan, szépen, de kevés realis érzékkel beszél a vidéki színművészet követendő irányairól, kulturális fontosságáról és csak azoknak a színgazdagoknak helyez segélyt kiállításba, kik a komoly, klasszikus színműveket veszik fel repertoírjukba.

Szép, helyes, de kivihetetlen. Megpróbálta annak idején Rakodczay, egész vagyónát a Snakspere-kultuszra költötte és koldusbotra jutott. Sajnos, ami közönségünknek a könyvnyűvért, pajkos Muzsa, az operette kell. Ez van túltengésben. És hiába minden jóakaratu és jámbor miniszteri rendelet, az igazgatók csak másodsorban művészek és apostolok, elsősorban azonban rideg üzletemberek, kik nem vetik meg a tisztas polgári hasznót. Hiába szeretné Apponyi az ellenkezőjét.

* * *

Színházunk ügyében egy kissé erősebb újságcikk folytán újabb lépésre fanyalodott ami lokális közigazgatásunk. Főit a belügy-miniszterhez a közgyűlési határozat jóváhagyása végett.

Ismét egy akta. Nem nagy bizalommal vagyunk az akták sorsa és foganatja iránt. Ettől sem várunk sokat. A mindentudó Isten, ki a sziveket és veséket vizsgálja, az tudja csak, mikor felel a belügyminiszter és ha már felel, mit felel. Ha jóváhagyja, akkor is oly messze vagyunk még a színházról, mint — mit is mondjunk, hogy banálisnak ne legyünk — no igen, mint Makó Jeruzsálemtől.

Annai azonban bizonyos, hogy színiszereznünk az idén nem lesz. Ennél csak az bizonyosabb, hogy kötni való futóbolond az az igazgató, aki egy nagy, válogatot és drága társulattal a Báránnya bevonul színjátészani.

E. L.

kényelemben nőttem fel, mindig szép, kellemes utakon jártam, s züleim távol tartottak mindent tőlem, ami ártóható volna nekem.

Annaira remegett a kezem, hogy elejtettem a francia regényt. A zajra bejött maga. Azt hiszem, csupán egy pillanat volt, miáltal szemem találkozott, mert aztán előttem sötét lett minden. Elájultam. Hogy mi történt azután, nem emlékszem rá; csak annyit tudok, hogy mióta felgyógyultam, s egészségesebb a lelkem, még jobban gyűlölöm magát. Miért jött most ide? Azt hiszi, meg lehet ilyet bocsátani, el lehet az ilyen lelkirázókódást felelni?

Mikor felgyógyultam, elvittek a Balaton mellé. Ott megerősödtem s egy év múlva végigtáncoltam az egész farsangot. Ekkor adta ki rólam öreg házi-orvosunk a bizonyítványt, hogy épp oly egészséges vagyok már, mint a fivéreim. De csodálatosképp az alakom épp oly gyöngye maradt, s az arcom betegesen halvány.

Talán mégis volt bennem valami, ami a férfiakat vonzotta. Hallottam elég szerelmi vallomást, de többet egy férfinak sem hittem. És most már huszonhat éves vagyok!

Most a férfi szólalt meg:

— Azért jöttem, hogy jóvá tegyem, amit maga ellen vétettem. Ma híres ember vagyok, a képeim mesés árakon kelnek, nem mondhatja, hogy a hozományára vadászok... Előbb azt mondta, nem tudja mi történt azután, mikor a könyvtárban elájult. Én vettem a karjaimra és bevittem a kis leányszobájába. Az

ablakon besütött a napsugár, talán éppen az utolsó — és maga abban a pillanatban oly földöntúlian szép volt, fehér, merev vonásaival, hogy nem tudtam letenni a karjaimból. Gyönyörködtem magában. Ez eleven, egészséges leányok között maga mindenikre félelmes benyomást tett, hanem itt a fehér leányszobájában, mely egy csokor lilium illatával volt tele, élettelen, halvány arcával olyan hatással volt réám, amit sohase tudtam elfeledni. De nem is akartam.

A művész apró képeket vett elő és megmutatta a leányának.

— Látja, ezzel nagyban pályadíjat nyertem. A cime »Liliumok« volt.

Tilda önkéntelenül kinyújtotta kezét a kép után; sokáig nézte, s egészen elbűvölte annak szépsége.

Az ő halvány, élettelen arca, a környezet a szobájában, a liliumok a vázában, s a férfi aggódo sötét arca, ki föléje hajolt, mind műgonddal voltak festve, a tenyérynél vászonra.

A kép magyarzata lesz elbűvölésem befejező része — mondta Lendvay,

— Amint ott fektüdt karjaimban, az arca mindig átlátszóbb lett s én féltem, hogy elszáll magából az élet. Pedig most már meg akartam magamnak tartani, mert a kétséges, borzasztó pillanatban, megszerettem magát Tilda. Főléje hajoltam és addig csókoltam, míg felnyitotta a szemeit. Zavartan nézett szét, s mikor bejött a mamája, sirásban tört ki, s

HIREK.

— **Schön Antal halála.** Egy Baja város közelében tekintélyes szerepet vitt férfinak el a hét folyamán. Schön Antal, a Bajai Kereskedelmi és Iparbank vezérigazgatója, 57 éves korában, hosszú, kínos betegség után f. hó 5-én az esti órákban örökre elpihent. Évekre visszamenő, súlyos betegség előzte meg Schön Antal halálát, ki egészen a legutóbbi időkig, sorvasztó asztmája ellenére is, élén állott a Baja város gazdasági életében oly fontos szerepre hivatott kereskedelmi és iparbanknak. Kiváló kereskedelmi talenter volt, ezt a kvalitást honorálták benne e város tekintélyes kereskedői, mikor előnévő választották annak a Casinónak, mely a bajai merkantilist világot egyesíti magában. Tagja volt több cikluson át Baja város törvényhatósági bizottságának, az íz. hitközség képviselőtestületének és iskolázékének. Csak egyre súlyosbodó betegsége készítette Schön Antalra, hogy utóbb visszavonult minden közéleti szerepléstől. Dolgozni vágyó lelke a melegebb égvő tájain keresett gyógyulást évről-évre, de sem az orvosi tudomány, sem családjának gondviselése nem tudta őt megmenteni az életnek. Temetése, mely pénteken délután ment végbe, impozáns kifejezője volt annak a közbecsülésnek, melyben az elhunyt e városban állott. A városi hatóság, az íz. hitközség, a pénzintézetek képviselői, Baja város társadalma minden rétegének színe-javá állotta körül a ravatalt, melyet a gyászoló család és számos tisztelő koszorúja fődött. — A Schön-család a következő gyászjelentéssel tudatta halottjának elmulását:

Schön Antalné szül. Weidinger Julia fájdalmas szívvel tudatja, úgy a maga, valamint alulírottak nevében, hogy szeretett férje, Schön Antal életének 57-ik évében folyó hó 5-én este 10 órákor hosszas betegség után elhunyt. Drága halottunk hült teemeit folyó hó 7-én, pénteken délután 2 órákor helyezzük örök nyugalomra. Baja, 1908. február hó 6. Béke hamvaival Schön Ödön és neje Tausig Janka, Szász Róbert és neje Deutsch Szilárd, Szász János, Schön Ida, Szász Ottó és neje Stauber Margit, dr. Fodor Arminné szül. Rothfeld Anna és férje, Szász Géza gyermekei. öv. Kocz Arminné szül. Schön Rozália, Komlós Arminné szül. Schön Malvin, Freund Lázárné szül. Schön Minka, Schön Géza, Popper Mórné szül.

mindent elmondott neki, amit tőlem hallott a könyvtárban. Mamája az ajtóra mutatott. Hiába esküdöztem, hogy egy félóra óta örültem szeretnem magát, még aznap este el kellett hagynom a Galánffy házat.

— És azóta messze külföldön, a narancs ligetekben, ciprusfák alatt mindig magát keresem, s mindenütt festek egy képet ami engem a multra emlékeztet . . .

— Tilda édes, hisz nekem? Meg tud beszélni?

— Igen — mondta a leány ünnepélyesen — de nem az elbeszélésének, képeinek hiszek, hanem élt egy sajtóságos érzés bennem, amit nem tudtam magamnak soha megmagyarázni. Tíz év múlva ma kaptam meg a magyarázatát. Érzem, hogy a csókjai nem hazudtak akkor — maga szeretett engem. Köszönöm, hogy eljött. Tíz év hosszú idő. Azt hittem egész életem át egyedül maradok . . . Galánffy Tilda odanyújtotta a kezét a művésznék.

A festő szinte áhitattal vette kezébe és a szívére szoritotta.

A leány visszahuzta a kezét.

— Nem azért adtam oda a kezemet, hogy örökre megtartsa . . . Ez most már késő. Maga a hitemet visszaadta, de a szerelmemet nem tudja visszaadni többet. Én már szeretek. Hallgasson meg.

— Apa még sok fiatal embert képeztetett ki művészzé, mert mama nem mondta meg soha, mi történt maga és énköztem. Volt közöttük

Schön Lorka testvérei. Szász Miklós, Szász Lajos Pál, Szász Gyuri unokái.

— **Zenei liceum Baján.** A bajai állami tanítóképző intézet tanári karának kebelében megszabásu terv fogamzott meg, mely, mint értesülünk, már közvetlenül a megvalósulás előtt áll. Arról van ugyanis szó, hogy a tanítóképző intézetben f. évi március hó 7-től kezdve minden szombaton délután népszerű zenei előadások lesznek, melyen elősorban is a klasszikus zene legkiválóbb mestereit: Beethoven, Haydn, Mozartot, illetőleg azok műveit fogják bemutatni, míg később a modern zene első rangú termékeit kerülnek bemutatásra. Az előadások, az intézet jelesebb növendékei közül a helybeli kiválóbb zenei erők is közre fognak működni.

— **Eljegyzési hír.** Klein Zsigmond pancsovai kir. törvényszéki irodatiszt jegyet váltott Weinberger Sári urhölgygel, Weinberger Bernát ny. íz. hitközségi jegyző leányával Baján.

— **A bajai pénzintézetek címére.** A bajai pénzintézetek is, miként a vidéki pénzintézetek általában, nem egy esetben tapasztalhatták és nem egyszer vettek igénybe a lokális sajtó jöndulatát és támogatását. Ez ösztönzi arra a vidéki hírlapírók országos szövetségét, hogy tagjai utján felhívja a vidéki pénzintézeteket, hogy most az évi mérleg elkészítések, akár mint alapítógok, akár mint adományozók segítsek elő az egyesület humanus céljait. E felhívást a bajai pénzintézeteknek szíves figyelmébe ajánljuk s kérjük, hogy adományaikat a cél megjelölésével a Szeged-csongrádi Takarékpénztárhoz küldjék be s ezt szerkesztőségünkkel sziveskedjenek tudatni.

— **Megállt a baja—szabadkai vonat.** De meg am, még pedig alaposan. Vasnapról hettőre virradó éjjele évek óta nem tapasztalt hűvös volt, mely mértányi magasra borította be a sineket. A vasnap este 9 órára vált személyvonat Bácsbokodon rekedt és kedden délig várta a föltámadást a hőtömögöl. Hettőn és kedden Bajáról egyáltalán nem indítottak vonatot, szerdán is még többórás késéssel volt csak vonat indítható, míg végre csütörtökön helyreállott ismét a rend. Két napnál tovább voltunk tehát elzárva a héten országától, világtól.

— **Ifljúsági egyesület.** Az állami tanítóképző gyakorló népskolájával kapcsolatos Ifljúsági Egyesület, melynek célja a tankö-

gye nagytehetségű, de igen szegény német fiú, ezt megszerettem. Talán mindnyájunknak ő a kedvence öt év óta. Minden nyáron eljön és itt nálunk készíti el a szobrait, a melyeken a zajos világvárosokban nem bir kellő nyugodtsággal dolgozni.

Régen mondta a mamának, hogy csak én értem küzd, dolgozik s az a reménye, hogy egyszer innen magával vihet engem.

De én minddedig az ő szerelmében sem hittem; minden férfit egyforma izlésűnek tartottam és nem bírtam attól a gondolattól szabadulni, hogy a művészek, kiket apa képeztetett ki, semmi szépet nem látnak rajtam, s csupán szüleim iránt akarják halájukat leróni azáltal, hogy engem feleségül vesznek és megmentenek a véneléanságtól.

De a maga vallomása után hiszek Römer Oskárnak és ma megmondom neki, hogy én is szeretem őt. Talán még boldogok leszünk egy kis időre, azért hogy én már huszonhat éves vagyok . . .

A terrasz lépcsőjén egy magas, elegáns kockás ruhájú férfi jött le.

— Ő az, susogá Tilda és hozzáfutott.

Belelépte a karját a férfiúba, beszélt sokat, halkan, ide-oda hajlongva, gyöngéd alakja hasonlított egy liliumhoz, mit ide-oda hímbl a szél.

Lendvay hallgatva nézte őket.

Amiért s amikor megnyerde Tildát, azért és akkor vezetette el őt . . .

teleskorp tulhaladott ifjuságnál a hazafias ér-zületnek, a vallásékölcsi életnek ápolása és hasznos ismereteknek terjesztése, folyó évi február hó 9-én, vasnap délután 3 órákor tartja meg alakuló ülését. Az ülés tárgya ének, szavalt és előadás a természetismeretek köréből.

— **Uránia-előadás.** A városi polgári iskola f. hó 9-én, vasnap d. u. 5 órákor Uránia-előadást tart. Tárgy: Finme. Ezen előadásra a szöveget és érdeklődőket tisztelettel meg-hívja az igazgatóság.

— **Csütörtök este.** A mult heti csütörtök-estén elmaradt szabad-liceumi fölolvasást f. hó 13-án tartja meg a kereskedő ifjak egylete. Fölolvasó Biró Aladár dr. lesz, ki a kereskedelmi cégről tart előadást.

— **Adomány a honvédeknek.** Werner Adolf dr. föggim. igazgató 20 koronát és *Latino-vits* János ügyvéd 10 koronát adományoztak a 48/49-es agg. segélyre szorult honvédeknek kiosztás végett, amely adományokért hálás köszönetét fejezi ki a 48/49. honvéd segélyöz-bizottság.

— **Az ipartanács bajai tagjai.** A kereskedelmi és iparkamara az ipartanács rendes tagjait *Drescher* Gyulát és *Somogyi* Emilt, póttagjait pedig Reich Vilmost és Mikoics Ignácot választotta Bajáról.

— **Sajtóhiba a jubileumi ötkoronásokon.** Csak nemrégiben bocsátották ki a forgalomba azokat az ötkoronásokat, amelyek a királyi koronázásnak évfordulója alkalmából verettek. Akik figyelmesen nézik ezt a pénzdarabot, egy érdekes hibát vehetnek észre némelyikén. A perem-felirat ugyanis a következő: „Bízalmam az ősi frényben” (erényben helyett.) Azonban nem mindegyik kibocsátott darabon diszlik ez az ékes „sajtóhiba”, csak némelyikén és így ezek a darabok a ritkaságggyűjtők szemében okvetlenül magasabb értéket fognak képviselni s majd lázas érdeklődéssel fognak kutatni a hibás ötkoronások után.

— **Mohács szaporodása.** Mohácsról írják: Mohács legutóbbi képviselőtestületi ülésén örvendés jelentést tehetett a község tisztí orvosa, Vidá Lajos dr. Ezen jelentés szerint a mult évnegyedben született 138 gyermek és meghalt 81 egyén, a születési többlet tehát 57. Mivel Mohácson a bevándorlás is egyre tart, új ipartelepei is sok munkáskezet foglalkoztatnak, maholnap Mohácsnak 20.000 lakosa lesz és a rendezett tanácsú várossá való átalakulás mégis évek óta alszik, pedig a nagy kirakodású Baranyában legalább egy rendezett tanácsú város elkélne.

— **Fuzió a volt szabadelvűpárt és az alkotmánypárt között.** Néhány városi lap azt a szenzációs hírt röpi világá, hogy az alkotmánypárt legutóbbi értekezletén az az eszme merült föl, hogy a párt fuzionáljon a volt szabadelvű párttal. Hogy az alkotmány-párt, a mai helyzet fonakságait átérezvén, önzetlen segítőtársak felé pislant, azt értjük. De nem hiszünk, hogy azok a férfiak, akik ma nagy szerencsére a koalíció kívül állanak, éppen azt a pillanatot választánák a fuzióhoz, amikor a kormányzat az ország anyagi, erkölcsi és nemzeti érdekeit elhanyagolja és a nép pénzügyi terheit telisüggázza. Ha az alkotmány-párt és a koalíció olyan program megvalósítására fog komolyan, becsületesen törekedni, mely a nép javát, az ország érdekét előbbre viszi, akkor előállhat a politikai konstelláció az ilyen gondolatok propagálására. Ez azonban — a jelekből ítélve — egyhamar aligha fog bekövetkezni.

— **Kedvezmény tüdőbeteg tisztviselőknék.** A tátraházai tüdőbeteg-sanatórium vezetősége értesítette a bajai hatóságot, hogy minden nagyobb törvényhatóság részére két, a kisebbek részére pedig egy kedvezményes helyet biztosít, melyet az illető törvényhatóság tüdőbeteg tisztviselője, vagy annak családtagja vehet igénybe. A törvényhatóság által ajánlott beteg a sanatóriumban 10 korona helyett 5 korona napi ápolási díjat fizet. Ha pedig tisztviselő nem venné igénybe e kedvezményt, — a tisztí főorvos ajánlatára a törvényhatóság területének bármely lakója részesülhet a félúrá-ápolásban.

— **Felülízetés.** A bajai ipartestület által f. évi február hó 1-én tartott tuncmáltság alkalmával felülízettek: Rajk Aladár 20 K, Ambrozovics Lajos, özv. Reich Bernátné, dr. Nyiray János, Preymayer Pál, Somogyi Emil 10—10 K, Utry Lajos 6 K, Czérnay Imre, Fischer Béla, dr. Makray László, Schulhof Gyula, Wunderlich János, Székely Leó, Reich Vidor, Kazal József 5—5 K, dr. Róna Deszö, Gyarmati Emil 4—4 K, dr. Fehér Lőrinc, Wunderlich József, Bráde József, Löwinger Jenő, Schagintüller Ferenc, dr. Reiser Antal 3—3 K, Sugár Henrik, Perki László, Stein József, Trafikant Vilmos, Kamp Ferenc, ifju Utry Pál, Buday István, Szilágyi Sándor, Rátkai Ignác, Rimler József, Timpaauer Ferenc, Heks Gábor, Lövenstein Sándor, Schnetzer Ernő, Karácsonyi Károly, Tinusz Antal, Vajda Miksa, Tóth József, dr. Reiser Péter, id. Nánay Lajos, Szalay István, Nemetz Gyula, Kovács Kálmán, Nievel Lajos, Reiner Sándor 2—2 K, Wagner Gyula 150 f., Sugár József, Sugár Nándor, Ernst Béla, Varga Lajos, Hinterreiter László, Schützler Fülöp, Krupity Péter, L. N., Schwarzwinger Sándor, N. N., Váradi András, Vuits Antal, Bsanáni Jenő, Kovács Gyula, Kovács Ödön, Dodek János, Ringesz Antal, Práger Károly, Kulifaj János, Horváth Béla, ifj. Szteridi István, Pastrovits József, Lengyel Gyula, Gaál N. Kautten Miklós, Wagenblatt József, ifj. Zich Henrik, Kustyr Mihály, ifj. Nánay Lajos, Nánay Aurél, Bogdán Mihály, Gruity Constantin, Wühl Endre, Tinusz József, 1—1 K, Nagy Péter és családja egy 10 koronás ipartestületi házrészlegyet. Amely felülízetésekkért hálás köszönetét fejezi ki az ipartestület előjárósága.

Aktuális dolgok.

Heine szobra.

Írta: Braun Ed.

Düsseldorf városi tyukészü kupaktanácsa elhatározta, hogy egy netán emelendő Heine szobrot a városba nem fogad. Nevezz ö civilizált világ a német bornirtságon és lásdud, milyen is az a híres német »Culturvolk,« mely oly mélységesen lenézi és megveti a barbár magyarokat.

Igaz, hogy ami költőinknek az életben vajmi kevés babér és elismerés jut, de ha meghalnak, akkor legalább szépen eltemetik őket és még szebb szoborban örökítjük meg emléküket. A legnagyobb német lírikussal fordítva áll a dolog. Ő életében ünnepeket költött volt, halála után azonban üldözik őt és hazája tudni sem akar arról, hogy emlékének szobrot állítsunk. Feltűnő az annál is inkább, mert Németország a szobordüh tekintetében valóban világrekordot ért el. Minden valamirevaló városkában van, legalább egy Vilmos, vagy egy Moltke, vagy egy nagyszámú Bismarck-szobor. Ezenfelül minden piaccon ott éktelenkedik néhány Kurfürst és Erbprinz bronzbaöntött képmása. Szóval szoborkkal, a Rajnán túl nem fukarkodnak, miért írtnak éppen attól, hogy Heine dicsőségét egy szerény szobrocská hirdesse? Hiszen Heine Németországnak nemcsak egyik legnagyobb, hanem még ma is legolvasottabb költője. A német diák töle veszi kölcsön a szólamokat, ha Trautejának szerelmet akar vallani, a német líra legszebb gyöngyeit ő adta a német irodalomnak és a Loreley minden németnek már gyermekkorában fülébe esendül; a »Buch der Lieder« pedig örökön-örökké az igaz szerelemnek bibliája lézen. De ő nemcsak német költő volt, nemcsak a német irodalmat gazdagította páratlanul szép és örökeletű alkotásokkal, hanem költeményei minden nyelvre lefordítva diadalal járták be az egész világot és viszhantgot kellettek minden szívben, mely még érezni tud.

Emellett Heine a szabadság és felvilágosodottság költője volt és költészetének egész

erejével a forradalom apostolává szegődött. Hazájából származva, a szabadság szent országából Franciaországból hirdette a forradalom eszméket és onnan ostromozta a német copfot és bürokratizmust.

Napoleont, a nagy zsarnokot is azért imádtá és bánta, mert ő is a forradalom gyermeke volt és mert a dohos és hullaszagu német fejedelemségek és hercegségek urait szétírtotta.

Ezek a dolgok persze a németek szemében oly nagy bűnök, melyek miatt egy költőt még haló porában is üldözni kell. A gőgös porosz és pomerániai junkerben nincs annyi érzés, hogy egy költő alkotásait politikai nézeteitől elválassza. A felluvalkodott teuton képtelen a köznapri gondolkodáson felülemelkedni és mert Heine a forradalom foragatába került, átkot kiált emlékére.

A kis Düsseldorfot még meg tudom érteni. Végtere is ott született Heine és ezzel a jeles német városka már eléggé kompromittálta magát felfelé. De képtelen vagyok megérteni a nagy német Schulvereinekkel és egyéb jókkal megspékelt nációt. Hogy ez a nemzet egy kis szobrocskától fél, az a valóban komikus. Mert kétségtelen, hogy félnek és fáznak a Rajnán túl egy Heine szobortól.

A düsseldorfi gerinctelen városatyák meg vannak győződve arról, hogy abban a percben kiönt a jó öreg Rajna, amint lehullana a lepel Heine szobráról.

A költő pedig nyugodtan alussza a megdicsőültek álmát a montmartrei temetőben. Aki őt olvasta és megértette, az feltétlen állít neki szobrot, amely sokkal maradandóbb, mint a bronzszobor, mert emez mulandó, bármily nemes is patinája. Heine dalai pedig nemzedékről-nemzedékre szállanak és mindig többen és többen lesznek, akik a montmartrei sírhoz zárandokolnak.

Szombatesti mozaik.

Szombat, február 8.

A magyar feministák lapja tegnapi számában igen tekintélyes cikkeket emlíkedik a nők választójogáról. A cikkben nemcsak terjedelem szerint tekintélyesek, hanem belső felépítésükben is. Bébeltől Schwimmer Róziáig minden auktoritás megszólal bennük.

Szép ez nagyon, de azt hiszem, nem aktuális. Éppen azért nem aktuális, mert az általános választói jog kérdése van napirenden. Ugyan hagyjanak békét a nők választójogával. Hiszen nincs ember Magyarországon, aki tisztába tudna jönni a férfiakéval.

Nem beszél belőlem az irigység. A magamforma jámbor filiszter, aki már otthor lemondott a szavazó jogáról, még őrtől is neki, ha az asszonyok méltónak tartják arra, hogy a politikai jogokban osztozzanak vele.

Csak azt nem tudom aztán, mi lesz, ha a politikai nézeteink nem egyeznek? Micsoda szép kis kapacitások esnek majd férj és nő közt követválasztások alkalmával! S vajjon nem sirják-e majd akkor vissza az asszonyok a férfiszarnokság aranynapjait, amikor igazán az övék volt minden hatalom?

Olesó és vizenyős humor biz ez, de annak a tárgy az oka. Sokkal kegyetlenebb kérdés ez, semhogy elcélulni lehetne főitőtte. Legfőképpen ha Arisztófánesznak sikerült, — mert ez a kérdés már az ő idejében is nagyon érett volt. Olyan régi ez, amilyen régi a szép dal a családi tüzhelyről s a női hivatás poézisérol. S e szép dal mellett millió meg millió asszony járja a Golgotát, fején a szenvedés glóriájával.

Azt mondják, a társadalmi rendben van a hiba, amely az asszonyt rabszolgává teszi. Ez igaz is meg nem is, — nem hiába, hogy asszonyok mondják.

Az igaz, hogy a társadalmi rendben van az élet keserveinek kuforrása. De nem a nő rabszolgasága miatt. Hanem azért, mert a társadalom ma az élvezetekre van berendezve. Az asszonyok csak úgy mint a férfiak.

A lány legyen naiv, tudatlan, minden pillantásra elpiruló; az asszony legyen hűdítón kacér s ha telik mből, izlésesen fényűző; ime ez a mai női ideál. Közös erővel alkotta meg a férfi és a nő. Kiszinezte az irodalom és a színház.

Amít a családi tüzhely melegéről dalolunk, az igazán csak dal, semmi egyéb. Az igazság az, hogy komolyan csak egyet akarunk: élvezni az életet s ezért győtrelem az egész életünk.

S ez a rendszer, amely elpusztít bennünket anyagilag és erkölcsileg, ez fogja majd igazán egyenlősíteni a férfit a nővel. Egészen egyenlők leszünk majd — odalent, a lejtő alján.

* * *

Szombat este történt ez is.

Az ur boldog férj volt, az urnő szende feleség. A házasságból két gyönyörű gyermek származott. Nem zavarta boldogságukat semmi, egész addig, míg Ákos tíz éves, Nellike nyolc éves nem lett. Ha ez a két gyönyörű gyermek nincs, talán sohase válnak el. Vagy ha a gyerekek nem szeretnek játszani, hát nem állanak a szülők közé — örökre.

Ugy történt a dolog, hogy a szende kis feleség ebéd utáni álmát szendergette. A férj a pamlagon ült és újságot olvasott. Néha átpillantott a nyitott ajtón a gyermekszobába. Ott játszadozott Ákos és Nelli.

Egyszerre Nelli így szólt Ákoshoz:

— Unom ezt a bábu-kocsizást. Játsumk mást.

— No jó. Hát mit?

— Játsumk papát-mamát.

— Ez jó lesz.

Az apa figyelni kezdett a gyerekek beszélgetésére.

— Én leszek a mama, te a papa, — osztotta ki Nelli a szerepet. Ez a két bábu az Ákos és a Nelli.

— Én nem leszek a papa. Én Miki bácsi leszek.

— Hát jó, légy te a hadnagy bácsi.

Nelli a két bábút fölkapta a földről:

— Eredjetek aludni a másik szobába.

A kislány odébb tette a két bábút. Ákos lábujjhegyen a szekrényhez ment, belebújt s az ajtón kopogtatott.

— Lehet! — suttagó Nelli.

Ákos kilépett, mutatójáit ajkához emelte s fontoskodva suttagott:

— Elment? ...

— Jöhetsz bátyán.

Ákos Nellihez ugrott s átkarolta:

— Te édes!

— Mikim!

— Meddig marad oda a vén medve?

— Mig a kávéházbéli kártya-parti tart.

— De hátha visszajön?

— Az ajtó zárva van. A gyermekszobán át kisuhranhatás a lépcsőre.

— Angyalom!

— Mikim! Ments meg ettől az embertől.

— Soh'se törődj ezzel a vén majommal.

— De gyitlölöm.

— Azért vagyok én, hogy legyen akik szeress!

— Egy csókot.

— Cupp!

— Cupp!

— Ah, zőrej van.

— Ó, jón.

— Valóban, visszajött.

— Fuss! Később várlak ...

— Még egyszer cupp ...

— Cupp! ...

Ez a gyerekláték odakerült a bíróság elé. Most már törhetik a fejüket a komor bírák afőlött, hogy a gyerekláték képez-e válokozt?

Szerkesztői üzenet.

V. SZÜCS Irén Budapest. Hangulatos tárcáját ma hozzuk. A késelemért azévsz élnézet kérdünk, csak régóta közlére váró novellák egész sora gátolt eddig a közreadásban. Meltőzések bennünket más-
kor is fölkeresni. Szives üdvölet.

Szegédyszerkesztő: SPITZER ZOLTÁN.

Nyilttér.)*

Igen jó eredménnyel alkalmazzák

MATTONI FÉLE
GISSHÜBLER
Törvényes átvizelés
SAVANYÚVIZ

A dióégetése a légutak megbetegedésénél, a garat és hörgők hurutjánál, tüdő- és mellhártya-gyulladásánál.

A dióégetése

*) Az e rovatban közlöttéért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

A m. kir. államvasutak MENETRENDJE.

Érvényes 1907. október hó 1-től.

Bajáról Zomborba reggel 4 és 7:22 órákor és délután 1:15 órákor.

Zomborból Ujvidékre reggel 2:25 és 6:51 órákor és délután 3:51 órákor.

Ujvidékről Zomborba reggel 2:30 és 7:51 órákor és délután 1:30 órákor.

Zomborból Bajára reggel 6:45 órákor, délután 12:57 és 4:22 órákor.

Ujvidékről Titelre reggel 6:37 és délután 5:10 órákor.

Titelről Ujvidékre reggel 3:32 és délután 1 órákor.

Hegyes—Feketehegyről Palánkára reggel 6:59 délután 3:03 és 7:47 órákor.

Palánkáról Hegyes—Feketehegyre reggel 3., 8:18 és délután 2:35 órákor.

Szabadkáról Óbecsére reggel 4:40 és délután 1:32 órákor.

Óbecséről Szabadkára reggel 4:10 és délután 1:19 órákor.

Szabadkáról Zomborba reggel 5 órákor, 10:25, délután 2:02, 6:50 (gyors) és 7 órákor.

Zomborból Szabadkára reggel 4:40, 8:35 (gyors) 11:30, 3:56 és délután 8:51 órákor.

Szabadkáról Bajára reggel 4:50, 10:30, délután 1:47 és 7:05 órákor.

Bajáról Szabadkára reggel 7:17, 10:40 délután 4:12 és 7:52 órákor.

Óbecséről Ujvidékre reggel 4:50 9:45 és délután 4:25 órákor.

Ujvidékről Óbecsére reggel 4:17, 9:15 és délután 5 órákor.

Budapestről Bajára reggel 7 (gyors) 7:15 és délután 1:55, 3:20 (gyors) 10:10 órákor.

Szabadkáról Budapestre reggel 5:05, 9:51 (gyors) 1:52, 6:37 (gyors) és 11:50 órákor.

Halasról Bácsalmásra reggel 3:50, délután 12:05 és 6 órákor.

Bácsalmásról Halasra reggel 3:51, déli 12 és délután 8:10 órákor.

Bácsalmásról Regőcére reggel 6:16 délután 3 és 8:12 órákor.

Regőcéről Bácsalmásra reggel 3:35, 9:49 és délután 5:56 órákor.

Szabadkáról Ujvidékre reggel 5, 10:30 délután 1:27, 4:15 és 6:48 (gyors) órákor.

Ujvidékről Szabadkára reggel 4:30, 7:56 (gyors) 10:42, d. u. 4:29 (gyors) 7:46 órákor.

Szabadkáról Szegedre reggel 6 és 9:44 órákor, délután 1:47, 6:55, 9:10, 11:05 órákor.

Szegedről Szabadkára reggel 3:05, 7:48 és 11:30, délután 4:55, 6:30, 3:10, 8:15 órákor.

944/1908. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bácsalmási kir. járásbírósnak 1907. évi 637. számú végzése következtében, Dr. Lemberger Ármin ügyvéd által képviselt Reich Farkas fia javára Kopeczky Győző és tsa ellen 800 kor. s jár. erejéig foganatosított bizt. kiel. végrehajtás útján le- és felül-foglalt és 1600 kor. becslült következő ingóságok, u. m.: butor nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a bácsalmási kir. járásbíró-ság 1907. évi V. 637. számú végzése folytán 800 kor. tőkekövetelés, ennek 1907. évi október hó 9-ik napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltótdíj és eddig összesen 100 kor. 67 fillerből bíróilag már megállapított költségek erejéig, alperesek lakásán Jánosalmán leendő megtartására 1908. évi február hó 19-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében, készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felül-foglaltatták és azokra kiegészítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Bácsalmáson, 1908. évi febr. hó 1-én.

Pogány Antal
kir. bír. végrehajtó.

Egy jó
zongora eladó
HÁRS RICHÁRDNÁL
Bajaszentistván.

11/1908. kig. szám.

Hirdetmény.

„A szabad kikötőkre és vontató utakra vonatkozó jogszabályok gyűjteménye» című és a »Szabad kikötők jegyzéke» (2-ik és bővített kiadás) című kiadvány a földművelésügyi m. kir. miniszter Urnak 6296/1907. elm. számú körrendeletével 336/1907. kib. számára leküldetvén, erről a hajózó érdekeltéssel hirdetem-nyileg oly figyelemzetés mellett értesítjük, hogy a földművelésügyi m. kir. Miniszterium könyvtárához levelező lapon intézendő kérelemre mindkét kiadványból minden hajótulaj-donos — míg a készlet tart, a szükséges számú példányokat ingyen megkaphatja.

Baja, 1908. január hó 31.

Dr. Hegedűs Aladár
kir. tanácsos,
polgármester.

Árlejtési hirdetmény.

Alulirt igazgatóság közhírré teszi, hogy az uradalom tulajdonához tartozó Küldoromlás pusztán építési szándékolt erdőőri istálló 4733 korona és 44 fillérre előirányzott minden munkáit és anyag-jait az igazgatóság hivatalos helyiségében 1908. évi március hó 2-án délelőtt 10 órákor nyilvános zárt írásbeli árlejtésen kivásitani.

Csakis az árlejtés előtt beérkezett, 1

koronás bélyeggel ellátott zárt írásbeli ajánlatok, melyek a föltételeknek megfelelnek, fognak figyelembe vétetni.

Az ajánlati összeg után 5% bánatpézt kell az uradalmi főpénztárnál elhelyezni, avagy az ajánlathoz csatolni.

A tervet és költségvetést az igazgatósági irodában, a föltételekkel együtt bárki is megtekintheti, 6 koronáért pedig azok másolatát bárki is megszerezheti még a készlet tart.

Kalocsa, 1908. február hó 1-én

Érseki Uradalom
Igazgatósága.

200 korona

a modern technika legújabb remeke, a

Mignon írógép.

Különös előnye:

Bárki tanulás nélkül rögtön ír.

Szonnal és állandóan látható írás.

Legegyszerűbb szerkezet. Acélbetűk.

Másol és sokszorosít.

Bármely drága írógéppel egyenrangú.

1 évi jótállás.

SZABADALMAZOTT IPAR.

BUDAPEST,

VII., Csengery-utca 24.

Megrendelhető

lapunk kiadóhivatalában.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen
nincs jobb a

Réthy-féle
pemetefü cukorkánál

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és
határozottan RÉTHY-félét kérjünk,
mivel sok haszontalan utánzata van.

1 doboz 60 fillér.

Csak RÉTHY-félét fogadjunk el.

Kapható Baján: Gyarmati Emil, dr.
Makray László, dr. Stauróczy Lajos
gyógytáiraiban.

8937/1907. tkv. szám.

Árverési hirdetés.

A Bajavidéki Takarékpénztár Részvénytársaság végrehajtatónak, Kovács Sándor borotapaszti lakos elleni 7339/1907. tkv. sz. végrehajtási ügyében a bírói árverés 110 K tőkekövetelés, ennek 1907. évi szeptember hó 1-től járó 6% kamatai 34 K 80 fillér eddig megállapított, 15 K 75 fillér mostani és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett, az 1881. LX. t. c. 144. és 146. §-ai értelmében a szabadkai kir. törvényszék területén levő, Rém községhez tartozó, a borotapaszti 858 sz. betétben A. 1-1. 6 8-19. sorsz. 54/400, 56/307, 56/309, 56/310, 56/311, 54/401/a, 54/401/b, 54/401/f, 54/402/d, 54/403/d, 54/404/d, 56/308/c, 56/308/c hrsz. alatt foglalt az 5. és 6. tized dőlőben fekvő erdő és legelőre 1720 K kikiáltási árban ezennel elrendeltetik és annak Rém község-házánál leendő megtartására 1908. évi február hó 25. napjának délelőtti 10 órája kitzetetik.

Árverésről tartoznak a kikiáltási ár 10% át készpénzben vagy óvadékképes papirban a kikiáltóknak átadni.

Bácsalmás, 1907. december 14.

A kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Terjék,
kir. albiró.

Árlejtsési hirdetés.

Alulírott igazgatóság közhírré teszi, hogy a kalocsai gazdaság részére építési szándékolt 48 egyes cselédlak, téglá, mész és homok nélkül 100,038 korona 02 fillérre előirányzott munkáit és anyagjait az igazgatóság hivatalos helyiségében

1908. évi március hó 2-án délelőtti 10 órakor nyilvános zárt írásbeli árlejtésen kívánja biztosítani.

Csakis az árlejtés előtt beérkezett, 1 koronás bélyeggel ellátott zárt írásbeli ajánlatok, melyek a föltételeknek megfelelőek, fognak figyelembe vétetni.

Egyes, vagy kisebb számú cselédlakokra is lehet ajánlatot tenni. Az ajánlati összeg után 5% bányapénzt kell az uradalmi főpénztárnál elhelyezni, avagy az ajánlathoz csatolni.

A terveket és költségvetést az igazgatósági irodában a föltételekkel együtt bárki is megtekintheti, 6 koronáért pedig azok másolatát bárki is megszerezheti, míg a készlet tart.

Kalocsa, 1908. évi február hó 1-én.

Érseki Uradalmak
Igazgatósága.

806/1907. végreh. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. törvényszéknek 1907. évi 27998/1. számú végzése következtében, dr. Bruck Samu ügyvéd által képviselt Wellisch Gusztáv utóda Goldschmidt Lajos javára, Skallát Dénes ellen 600 K s jár. erejéig, 1907. évi december hó 7-én fogantatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 17696 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: kávéházi berendezés, 2 teke asztal, 1 drb benzines motor és 1 drb villanyfejlesztő gép nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a bajai kir. járásbírósg 1907. évi V. 1222/1. számú végzése folytán 600 kor. tőkekövetelés, ennek 1907. december hó 1-ső napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj és eddig összesen 90 kor. 10 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig, Baján, alperes lakásán és a Villanos Színház helyszínén leendő megtartására 1908. évi február hó 10-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becséron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Baja, 1908. évi január hó 16-án.

Szegő József

kir. bír. végrehajtó.

Védjegy: „Horgonyf”

**A Liniment. Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller**

pótléka

egy régiónak bizonyult háziaszer, mely már sok év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult **köszvényel, oszmaí és meghűléseknel, bedorzócsöképben használna.**

Figyelemztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossákn legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dohabza van csomagolva. Ara üvegekben K-80, K 1.40 és K 2.- és ügyszólván minden gyógyszerárban kapható, —
Wóráktár: Budapest József gyógy-szerésznél. Budapest.

Dr. Richter gyógy-szertára
az „Arany oroszlanhoz”,
Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.
Mindennapi szétküldés.

Petőfi Sándor utca
49. szám alatti

lakóházam

eladó, esetleg bérbeadó. Ugyanott butorok is eladók.

Értekezhetni ugyanott.

Scheibner Gyula.

MÓTORVEVŐK FIGYELMÉBE!

Herkules-mótorvállalat, Budapest, V., Váci-ut 30.

Ajánlja egy cséplési, mint malomüzemre kitűnően alkalmas, legegyszerűbb benzínlokomobiljait, melyek V., Váci-ut 30. sz. alatti gyárában bármikor

üzemben megtekinthetők.

Üzemzavarok kizárva!

Rendkívül csekély benzínfogyasztás!

Árjegyzék ingyen!

200 drb elismerő levél a Magyarországon üzemben levő motorokról!

Teljes jótállás

kifogástalan

üzemért!!

Bámulatos egyszerű szerkezet!

13-14 éves flu is kezelhetí!!!

Olcso árak részletfizetésre!

Csak „SICULLIA” névvel ellátott üvegek valódiak.

A málnási SICULLIA forrásvíz

a sós savanyúvizek királya.

Sziklerétegeken átfurt artézi-forrás. A gyomorérgést rögtön megszünteti. Páratlan étvágygerjeszt! Azonnal ható különlegesség a gége, tüdő, torok, gyomor, vese, hólyaghurutos bántalmak elle.

Korányi, Kéty, Tauszk, Riegler tanár
urak szakvéleményei a MÁLNÁS

SICULLIA

forrást a kontinens legdusabb természetes alkalikus sós savanyúviznek minősítik.

Főraktár Baja és vidéke részére:

St a m p f l J e n ő

fűszerkereskedésében.

Ugyszintén minden bel- és külföldi ásványvizek legelőnyösebb árakon kaphatók. — Telefon 81. szám.